

Külçe Gibi Ağır Gün

— Çiğdem Çimen · 31 Temmuz 2013

Pıhtı pıhtı akıyorum güne
bir mum gibi
gündüzün aydınlığını eritiyorum
sonsuz umutların edasındayım
yaşanmamışlıkların arka sokaklarından bakıyorum günün pişkin gülüşlerine

gün, en ağırından gavur ölüsü gibi
saat, kimsesizliği gösteriyor
kıyamet kopuyor içimde,
bir velvele ki
kızıl çam ağaçları gibi uğulduyor
sızım taşıyor sığmıyor göğsüme

üşüyorum
zemheriden yorgan örtmüşler üzerime
fırtınalar alımdan öpmüş
kendime dolanıp yaprak yaprak düşüyorum

Bir fasıl daha geçti içimde hüzünlü şarkılar
güftesiz besteler kırıldı notaların döl yatağında
Firdevs bahçemin gonca gülleri zünnâr bağlamış
yüreğim hüzün mırıldar

bir kör kurşunluk canım kaldı
bela oldum bu bilmem kaç pul değerinde ki dünyaya
böyle işte
kapımda nöbette kör karanlık
erişemiyorum ne güneşe ne aya

ey sevgili,
sabah yıldızım söndü
olur ya, kalkamazsam, uyanamazsam,
aralanmazsa bir daha gözlerimin kapısı
hakir görmesin beni duvar dibindeki gölgeler
bir çift kumrunun hazin ezgileriyle

beni şafakların kuytusuna göm
sessizliğı dinlemek istiyorum

Çiğdem Çimen